

M I C H A E L

občasník farností Krouna a Pustá Kamenice

č. 7/Velikonoce 2013

Slovo otce Vladimíra

Drazí farníci, postními dny spějeme v chudobě a kajičnosti srdce k Velkému pátku a ke kříži Ježíše Krista, kde slyšíme: „Vy všichni, kteří jdete kolem, popatřte a hleďte, je-li jaká bolest jako bolest moje“. Že nás touto bolestí a smrtí Pán Ježíš převedl ze smrti do života, poznáváme nedělního rána, kdy jako opravdový vítěz vyslovuje svým učedníkům: „Pokoj vám“.

Na vás, kdo jste s Ním zemřeli, a nechali na Golgotu vynést své hříchy, ať sestoupí Jeho radost a pokoj a ve vás ať působí jeho život a svoboda.

Bratři a sestry, velikonoční milost ať se Vám rozhojní a Ježíšovo vítězství a pokoj ať je přítomno ve Vašich rodinách, Vašich srdcích a v naší farnosti. Hodně sil a Boží pomoci Vám všem do všech životních zápasů v úsilí o dobro a posvěcení duše.

Žehná duchovní správce

P. Vladimír Handl

Není jednoduché být velikonočním křesťanem

Jeden muž našel orlí vejce a dal ho do hnízda slepici, která žila na dvorku za domem. Orlík se vylíhl a spolu s kuřaty také vyrostl.

Celý život dělal to, co ostatní kuřata, a myslel si, že je kuře ze dvorku. Hrabal v zemi, hledal červy a hmyz, plácal křídly a občas vzlétl pár centimetrů nad zem. Léta běžela a orel zestárl. Jednoho dne uviděl vysoko nad sebou nádherného ptáka s obrovskými křídly. „Kdo to je?“ ptal se starý orel plný úžasu. „To je orel, král ptáků,“ dostalo se mu odpovědi, „patří obloze. My patříme na zem, jsme slepice.“ A tak starý orel žil i zemřel jako slepice. A to jen proto, že se celou dobu za slepici považoval.

NAŠÍM MÍSTEM JE OBLOHA

Velikonoční svátky oslavujeme na jaře, kdy všechno ožívá. Ježíšovo vzkříšení slavíme ráno, kdy se probouzíme ze spánku. Je nejvyšší čas uposlechnout sv. Pavla: „Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.“ (Ef 5,14) Zmrtvýchvstalý Ježíš nás probouzí a ukazuje nám pravdu o naší vlastní velikosti. Nejsme slepice – ale orlové v Božích očích. Nepatříme na dvorek za domem. Naším místem je obloha!

Byla doba, kdy jsme na dvorek za domem byli zahrnání. Byl obehnaný ostnatým drátem a strážce hlídaly, abychom náhodou neobjevili pravdu o sobě a neodletěli. Připomíná mi to události, nad kterými rozjímáme v těchto dnech. Ježíš byl vydán soudu, mučen a ukřižován. Pak byl uložen do hrobu, který hlídala stráž. Pod Ježíšovým křížem stáli jeho nejbližší. Bolest, smutek a možná i zoufalství naplňovalo jejich srdce. Ale třetího dne přišel zlom. Nejenže byl prázdný kříž, ale dokonce i hrob. Po počáteční nejistotě zavládla euforie, která, posílena Duchem Svatým, změnila svět.

Mám ale pocit, že na rozdíl od těch, kteří stáli pod křížem a po Kristově zmrtvýchvstání se pak s vervou pustili do proměňování země, se mnoho z nás zapomnělo pod prázdným křížem se sklopenou hlavou. Bědujeme a bědujeme a vůbec jsme si

nevšimli, že Ježíš mezitím vstal z mrtvých. Už žádný plot, žádné strážce, žádné nebezpečí. Jenže některým je na dvorku a pod prázdným křížem dobře. Plakat, naříkat, stěžovat si je totiž mnohem snazší než přijmout velikonoční misijní poselství. Než žít jako osvobozený člověk, je nám namnoze pohodlnější být slepicí na dvorku za domem, hrabat se v zemi a hledat červy (občas nám tam také někdo hodí nějaké to zrníčko).

KAM SE DÍVÁME, TAM SKONČÍME

Víra začíná vzkříšením! Pokud nezvednu hlavu, neuvidím prázdný kříž, jenž mě může dovést až k prázdnému hrobu a k setkání s těmi, kteří mi mohou dát svědectví o tom, že Ježíš žije! „Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.“ (Kol 3,2) Dovolím si doplnit tato slova rčením: Kam se díváme, tam skončíme!

Být velikonočním křesťanem je náročnější, než být křesťanem velkopátečním. Znamená to být v pohybu, protože všechno, co žije, se pohybuje. Dynamická musí být i naše víra. Víra, to není chovný rybník, kde plavou tlustí kapři a který občas zapáchá. Víra, to je horská bystřina. Nesmíme jen přijímat, ale také dávat. Často jen uspokojujeme svoje duchovní potřeby, budujeme svůj vnitřní život a jen jakoby předstíráme, že jsme vysláni do světa kolem nás.

JSME DOBRÁ FIRMA

Naše víra zkrátka potřebuje vzkříšení, probuzení, ale také povzbuzení! Potřebujeme posílit sebedůvěru. Někdy to přijde z opačné strany, než bychom čekali. Byl jsem na koncertě skupiny Olympic, na němž slavila čtyřicáté výročí svého založení. Mluvil jsem pak s Petrem Jandou a vyjádřil obdiv k tomu, že kapela hraje tolik let. Zpěvák se na mě podíval a odpověděl: „Co blbneš, vždyť ty hraješ v kapele, která trvá už

dva tisíce let.“ V tu chvíli mi otevřel oči a já si uvědomil, co jsem dříve nevnímal. „Pracuji“ ve firmě, která tu je už dva tisíce let!

Přeji nám všem, abychom objevili o těchto velikonočních svátcích svoji velikost. V očích Božích jsem orel, který patří nebi. A kým jsem ve svých vlastních očích?

P. Czendlik Zbigniew, Katolický týdeník 2008/12

Vzpomínka na Jana Pavla II. - Karolovi andělé

Dodnes se divím, jak přirozeně a jak často se v událostech Starého i Nového zákona s anděly počítá – vytvářejí zázemí; pracují zpravodajsky jako nebeská CIA; mají a používají delegovanou výkonnou moc.

Na zasloužený odpočinek se o Velikonocích 2005 odebrali i andělé Karola Wojtyly, muže, který jejich služeb užíval téměř pětadesát let. Nemyslím jen na atentát v Římě nebo na tisíce hodin strávených ve vrtulnicích a letadlech při všech apoštolských cestách. Myslím i na jeho životní růst, na neuvěřitelnou vitalitu, na trpělivý nadhled a zároveň na osobní pozornost ke každému člověku. K tomu jistě anděly potřeboval.

Myslím, že v případě Jana Pavla II. na to snad ani jeden anděl nestačil. Anděl proti lelkování, anděl pomocník na skleslost, anděl proti marnosti některých zápasů, anděl ochránce před pýchou postavení, anděl inspirující při vzniku promluv, encyklik, textů...

Odpočinití lehké a radost věčnou dej mu i jeho andělům, ó Pane!

Holik Martin: Pane, ať slyším!

Habemus Papam!

Novým, v pořadí 266. papežem byl 13. března 2013 v 19:07 hod. na konkláve ve Vatikánu v páté volbě zvolen argentinský kardinál Jorge Maria Bergoglio. Přijal jméno František.

Odříkavý a prostý život – pod tímto titulem zveřejnil sloupek o jmenovaném papeži jeden z hlavních argentinských deníků La Nación.

Kardinál Bergoglio bydlel sám v jednoduchém bytě, v druhém patře budovy arcidiecézní kurie v Buenos Aires, která stojí vedle katedrály. Z oken svého bytu mohl – se zřejmým znepokojením – v prosinci 2001 sledovat vypuknutí hospodářské krize na Plaza de Mayo, které vyvrcholilo demisí prezidenta Fernanda De La Rúa. A mohl vidět také násilné represe, které ho přiměly k tomu, aby rozhodně protestoval u špiček bezpečnostních složek.

Bergoglio nerad ohromuje publikum svými vystoupeními a prchá před jakoukoliv publicitou v médiích. Má však ve zvyku o každých vánocích natočit televizní vánoční poselství a poskytovat novinářům texty svých homilií a zpráv napsaných u příležitosti hlavních církevních svátků. Drží se nízko a díky tomu se může volně pohybovat mezi lidmi a používat k tomu veřejné dopravní prostředky. Často v katedrále zpovídal jako běžný kněz. Po tragickém neštěstí v diskotéce Cromagnon (v roce 1994 zde při požáru zemřelo 194 lidí, 700 jich bylo zraněno) neúnavně procházel městskými nemocnicemi, aby byl nablízku zraněným a rodinám obětí.

Proslavil se tím, že se jeho život vždy a důsledně vyznačoval prostotou.

Poté, co převzal vedení arcidiecéze, bylo jeho prvním činem založení biskupského vikariátu pro výchovu – úřadu, který spravuje polovinu městských škol a žáků.

Ve svých homiliích kardinál Bergoglio opakovaně vyzdvihoval smysl pro vlast, který požadoval zvláště po institucích. Ačkoliv je vzděláním chemický inženýr, je vášnivým čtenářem argentinských klasiků i současných autorů. Příkladal velký význam událostem ekumenické a mezináboženské povahy a vždy se jich účastnil.

Převzato z www.sdb.cz

Svěcená voda – zdroj pomoci pro nás i pro duše v očistci

Svěcená voda, je-li používána s vírou a důvěrou, působí hojně požehnání pro duši i pro tělo a pomáhá účinně i duším v očistci!

Vždy, když kněz světit vodu, činí tak jako zástupce Církve svaté, jejíž modlitby božský Spasitel se zalíbením slyší a vyslyší.

Když tedy někdo svěcenou vodou pokropí sebe, přítomnou nebo nepřítomnou osobu, stoupá vždy k nebi modlitba Církve a svolává milosti pro duši i pro tělo pro ony osoby, které byly pokropeny. Svěcená voda maří sílu zlých duchů. Vyjmenované účinky působí i ve prospěch duší v očistci, kterým věnujeme svěcenou vodu.

Zbožné používání svěcené vody má často větší účinky než dlouhá modlitba, která může být vyslovena bohužel také vlažně a v roztržitosti. S modlitbou Církve je však tomu jinak. Ta se líbí Bohu v každém okamžiku a na každém místě, kdekoliv je používána. Proto duše v očistci tak touží po svěcené vodě. Kdybychom mohli slyšet jejich vzdechy po jediné kapce svěcené vody, snažili bychom se každé ráno i večer nebo i častěji věnovat duším tento dar. Křesťan by neměl vycházet na delší dobu z bytu, aniž by použil svěcenou vodu z trojího důvodu: pro sebe a své drahé, aby je Spasitel uchránil na duši i na těle; pro

umírající hříšníky, aby jim Spasitel dopřál v poslední chvíli milost obrácení; za duše v očistci.

Kolik požehnání a spásy, kolik zásluh a milostí mohli bychom tímto malým cvičením získat pro sebe i pro druhé, a tím také mocné přímluvce pro hodinu umírání i pro svůj pobyt v očistci!

Kdybychom věděli, že několik hodin cesty od našeho domova bydlí lékař, který zdarma vydává lék, který velmi účinně pomáhá v nejrůznějších nemocech, jen když si ho každý osmý den vyzvedneme, kdo by to neudělal? A svěcená voda je mnohem účinnější. Tisíce lidí bylo uzdraveno a uchráněno od neštěstí skrze použití svěcené vody.

Denně jsme vystaveni nebezpečím pro duši a potřebujeme milosti a pomoc. Nejsnáze dosažitelným prostředkem, jak odrazit útoky Zlého, je časté použití svěcené vody. Když se žehnáme svěcenou vodou s věřícím a pokorným srdcem, Spasitel nám poskytuje pomoc, útěchu a sílu ke konání dobra a varování se zlého.

Kdyby v domě vypukl požár, nikdo by neváhal přispět k jeho uhašení. Jsme přesvědčeni, že duše v očistci se nacházejí v očistcovém ohni. Svěcenou vodou můžeme přispět k jeho zmírnění a poskytnout jim útěchu a pomoc.

Kdykoliv se zbožně žehnáme znamením kříže „Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Amen.“, můžeme získat odpustky.

V žádné domácnosti by neměla u dveří chybět kroupka vždy naplněná svěcenou vodou.

Ludmila Šebková

Bohoslužby Svatého týdne

NEDELE – 24. března – KVĚTNÁ NEDELE

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

14:00 hod. pobožnost křížové cesty v kostele sv. Michaela v Krouně

ÚTERÝ – 26. března

18:00 hod. mše sv. na faře v Krouně

ZELENÝ ČTVRTEK – 28. března

18:00 hod. mše sv. na památku Večeře Páně v kostele sv. Michaela v Krouně

VELKÝ PÁTEK – 29. března

14:30 hod. pobožnost křížové cesty v Krouně (při příznivém počasí venku)

16:00 hod. obřady Velkého pátku v kostele sv. Anny v Kamenici

18:00 hod. obřady Velkého pátku v kostele sv. Michaela v Krouně

Po obřadech v Krouně bude možnost adorace u Božího hrobu do 22:00 hod.

BÍLÁ SOBOTA – 30. března

8:00 – 20:00 hod. možnost adorace u Božího hrobu v Krouně

20:00 hod. Velikonoční vigilie v kostele sv. Michaela v Krouně

NEDELE – 31. března – Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově
V Krouně, Kamenici i Otradově po mši svaté žehnání pokrmů.

PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM – 1. dubna

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

Úvaha nad textem 1. čtení z úterý po 5. neděli velikonoční

Perikopa ze Skutků apoštolů pojednává o evangelizační činnosti apoštola Pavla a jeho společníka, o závěru jejich první misijní cesty a o návratu z ní.

Antiochijská církev vyslala Pavla a Barnabáše k misii na obrácení pohanů na Kypr a jihovýchod Malé Asie. Tito dva hlasatelé pak jistě mohli svědčit, jak Duch svatý působí (mnohdy i mimořádně) a jak je vede. Že jejich činnost a služba jsou potřebné jak dovnitř tak navenek (jak evangelizačně, tak pastoračně). Tedy jak k šíření radostné zvěsti mezi pohany, tak spočívající v pastýřské a organizační péči o již založené obce (ustanovení starších). Když působili v Ikóniu, ve městech Lystra a Derbe viděli jak živou reakci pohanů, tak zakusili pronásledování ze strany židů. Ti Pavla kamenovali a nechají jej ležet, aby zemřel. Pavel se však zotavil a pokračoval s Barnabášem v další cestě. Pavel a Barnabáš také dělají svou první osobní zkušenost s misí; s tím, k čemu jsou vysláni jak Kristem, tak církví. Mohli se pokusit o reflexi nad tím, co misie obnáší, jaké jsou reakce lidí, zda tyto reakce předpokládali, či nikoli, čemu lidé věří, jak ochotně je evangelium přijímáno či je odmítáno, jak se na příště připravit a co vylepšit. Tato analýza, kterou my dnes rádi dělááme, může být dobrá a prospěšná, ale není až tak důležitá. Důležité je vidět, poučit se a posilnit tím, čím vynikali oba apoštolové. Vidíme je bez jediné známky strachu a znechucení, neboť „byli naplněni radostí a Duchem svatým“ (Sk 13,52). A pak také slyšíme naléhavé vybidnutí apoštola Pavla k potřebě živé víry a stálé trpělivosti v jeho slovech: „Do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme“. A Pavel věděl, o čem mluví. Sám již na vlastní kůži zakusil nepřátelství a nepřijetí Kristovy radostné zvěsti o spáse. On však pokračuje v cestě a hlásání dál. Jistě mohl dosvědčit

pravdu Kristova výroku: „Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají“ (Jan 15,20). Nás všech, kteří žijeme v prostředí novopohanském (sekularizovaném) a denně se pohybujeme ve společnosti bez víry v Krista, se tyto výzvy bezpochyby také týkají. Tedy mít odvalu víry a mít trpělivost jako účastníci Velikonoc a Letnic a dokázat pro víru a svědectví o víře a mravech něco vytrpět, často i hodně vytrpět. Když KKC ve článku 2847 uvádí, že Duch svatý nás vede k rozlišování mezi zkouškou k růstu vnitřního člověka, aby se prokázala osvědčenost v ctnosti a mezi pokušením, které vede ke hříchu a smrti, uvádí v souvislosti se zkouškou k růstu právě verš, kde Pavel povzbuzuje učedníky, „aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme“.

Na závěr uvedu citaci z Poselství papeže Benedikta XVI. k postní době 2013, kde Svatý otec poukazuje, že evangelizace (slovem a jistě i příkladem) je plodem milosrdné lásky. Tak tomu bylo u apoštola Pavla a má být i u nás. „Je důležité připomenout, že nejvyšším dílem lásky je právě evangelizace neboli „služba Slova“. Neexistuje žádná činnost prospěšnější bližnímu, tedy láskyplnější, než lámat chléb Božího slova, umožňovat bližnímu účast na radostné zvěsti evangelia a přivádět jej ke vztahu s Bohem. Evangelizace představuje nejvyšší a nejcelistvější povznesení lidské osoby...V podstatě všechno začíná Láskou a směřuje k Lásce. S bezplatnou Boží láskou jsme se seznámili prostřednictvím hlásání evangelia. Přijmeme-li ji s vírou, dostaneme se do prvního nezbytného kontaktu s božským, jež nám umožní „zamilovat se do Lásky“, abychom potom v této Lásce přebývali, rostli v ní a s radostí ji sdělovali druhým.

P. Vladimír Handl

Svědectví

Už jako malá jsem věřila v existenci Boha. Moji rodiče mě k víře nikdy moc nevedli a nikdy o Něm se mnou nemluvili. Spíše moje babička, se kterou jsem v dětství občas chodívala do kostela, mi o Bohu někdy vyprávěla a učila mě se modlit.

Postupem času, zejména v době dospívání, jsem na Boha začala spíš zapomínat a účast na bohoslužbách mě nudila. Po babiččině smrti jsem tam ale chodit přestala úplně, k čemuž ve velké míře přispělo chování některých mých známých - katolíků, které mě značně pobuřovalo. Měla jsem dojem, že jejich jednání s ostatními lidmi absolutně neodpovídá tomu, co hlásá křesťanská nauka.

Postupem času mi ale začalo docházet, jak moc Boha potřebuji a jak mi chybí jeho přítomnost. Začala jsem do kostela znovu chodit navzdory nechuti a zklamání, kterou jsem pociťovala vůči lidem. Ovšem samotná účast na bohoslužbách mi časem přestávala stačit k tomu, abych Boha lépe poznala a sblížila se s Ním. V současné době se připravuji k přijetí Ježíše v eucharistii. Mrzí mě, že jsem tento krok neučinila již dříve.

Jiřina Odvářková

Evangelizace

Při závěru každé mše svaté, které se účastníme, slyšíme z úst kněze v rámci závěrečného požehnání slova: „Jděte ve jménu Páně“. Víme ale, co pro nás tato větička ve skutečnosti znamená a k čemu nás vybízí?

Šíření Kristova učení není, nebo by alespoň nemělo být, pro křesťana okrajovou záležitostí. Jako Kristovi učedníci máme

přímo povinnost šířit radostnou zvěst kolem sebe nejen slovy, ale především příkladem lásky k bližnímu. Je třeba mít na paměti, že jsme byli stvořeni k Božímu obrazu a tak nás také nevěřící lidé v našem okolí, byť i nevědomky, chápou. Je to ale vždy obraz Boha odpouštějícího, milujícího a milosrdného?

Velmi snadno svým nevhodným chováním a jednáním můžeme v očích hledajících lidí obraz Boha značně pokřivit a tím i nechtěně zabránit tomu, aby se přiklonili ke Kristu a Jeho učení. Je třeba si uvědomit obrovskou zodpovědnost, kterou jako křesťané máme nejen za svoji duši, ale i za duše ostatních lidí a tím i za jejich spásu.

Kdo skutečně zakusil Boží lásku, bude se všemi prostředky snažit pomoci druhému člověku k tomu nejvyššímu dobru, jímž je poznání Boha. Právě v tomto čase, kdy si připomínáme památku Kristova umučení, by bylo vhodné si uvědomit, že Ježíš nezemřel jen za ty, kteří již do církve patří, ale také za naše nevěřící bratry a sestry.

V devatenácté kapitole Janova evangelia čteme: „Ježíš věděl, že vše je již dokonáno a proto, aby se splnilo Písmo až do konce, řekl: Žízním!“ Ve skutečnosti se však nejednalo o žízeň fyzickou, ale o žízeň po lásce nás k Němu i k sobě navzájem a po spáse duší, za které právě v tu chvíli vydával svůj život na kříži. Zamysleme se tedy každý z nás sám nad tím, jak moc nám leží na srdci toto poslední Kristovo přání.

Jana Odvářková

Kurzy Alfa

Jednou z forem evangelizace, kterou bych zde ráda představila, jsou tzv. Kurzy Alfa. Podařilo se mi zjistit, že tento pojem už

spousta lidí sice někde slyšela, ale ne každý ve skutečnosti ví, o co jde a jakou tyto kurzy mají strukturu.

„Na Alfě“ se v podstatě jedná o přátelské setkání s lidmi, kteří se zajímají o křesťanství a přitom nepatří do žádné z církví. Pro nás křesťany je to pak příležitost podělit se o svoji víru a o to, jaké důvody nás k této víře přivádějí. Společně se s hosty Alfy zamýšlíme nad smyslem lidského života a snažíme si navzájem odpovědět na otázky po smyslu vlastního bytí a o existenci Boha, které si zcela přirozeně klade každý člověk. Jde tu vlastně o jakési první seznámení se s křesťanstvím a s osobou Ježíše Krista.

Celý kurz je shrnutý do deseti setkání, jež mají pevnou strukturu. Dělí se do deseti (většinou večerních) posezení, která začínají společnou večeří, poté následuje přednáška na nějaké vybrané téma a v závěru večera má každý návštěvník kurzu příležitost zařadit se do diskusní skupinky, kde může klást dotazy, smí se podělit o své dojmy, jež v něm přednáška zanechala, a o své názory na aktuálně probíraná témata. Součástí této aktivity bývá také tzv. Víkend s Duchem svatým. Tady se mohou hosté v případě zájmu zúčastnit modliteb za vylití Ducha sv. a získat tak osobní zkušenost s Bohem, která je na cestě víry pro člověka tím nejdůležitějším mezníkem.

Pořádání těchto kurzů klade však velké podmínky na přípravu. Je třeba zajistit realizační tým, jenž bude ochoten se každý týden podílet na přípravě pohoštění a přednášek. Je třeba také vytvořit diskusní skupinky. To vše klade velké nároky na spolupráci v týmu, kde se každý z farníků může zapojit ve službě, která odpovídá jeho schopnostem, vědomostem a zkušenostem, jež na své duchovní cestě nasbíral.

Jana Odvárková

Pro děti

Doplňte do textu vhodná slova:

kamarádi, sklenička, rohlík, mazanec, apoštolové, počest, kalich, památka, nádoba, chléb, smlouva, beránek

Když nastala hodina, usedl Ježíš ke stolu a _____ s ním. Řekl jim: „Velice jsem toužil jíst s vámi tohoto _____, dříve než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jísti, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.“

Vzal do rukou _____, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou _____. Pak vzal do rukou _____, znovu vzdal díky a řekl: „Vezměte a a pijte, neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží. Tento kalich je nová _____ zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“

V každém sloupečku najdeš jedno slovo, které tam nepatří. Napiš písmeno, které je před ním na linku a najdeš dvě důležitá slova. Jsou to potraviny důležité pro slavení mše svaté.

R	židle	L	jablko	Z	čepice	D	houska
T	stolička	U	zelí	É	šála	P	rohlík
K	lavice	S	mrkev	K	helma	T	preclík
CH	skříň	O	hrách	Á	klobouk	B	vajíčko

L	šaty	R	kráva	N	jedle	H	kolo
B	košile	A	koza	S	sněženka	J	motorka
V	boty	P	ovce	U	tulipán	O	člun
N	tričko	Í	tygr	Y	růže	Z	auto

Výzva čtenářům

Pokud by chtěl kdokoliv přispět do některého z příštích vydání našeho občasníku, může tak učinit, budeme velice rádi.

Podělte se o své zážitky z aktivit farnosti, kterých se zúčastníte, o svědectví a zkušenosti s Božím působením ve vašem životě. Příspěvky zasílejte na email: vtipilek@post.cz

V případě vašeho zájmu příspěvky otiskneme anonymně.